DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 4 april 2000 *

I mål C-465/98,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Oberlandesgericht Köln (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV

och

Adolf Darbo AG,

angående tolkningen av artikel 2.1 a i i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT L 33, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130),

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Sevón samt domarna P. Jann och M. Wathelet (referent),

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV, genom advokaten W. Berg, Köln,

— Adolf Darbo AG, genom advokaten K. Bauer, Köln,

— Österrikes regering, genom C. Stix-Hackl, Gesandte, förbundsutrikesministeriet, i egenskap av ombud,

— Finlands regering, genom ambassadören H. Rotkirch, chef vid utrikesministeriets rättsavdelning, och lagstiftningsrådet T. Pynnä, samma ministerium, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom C. Schmidt, rättstjänsten och M. Shotter, nationell tjänsteman med förordnande vid samma tjänst, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 24 november 1999 av: Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV, företrädd av advokaterna W. Berg och J. Ristelhuber, Köln, Adolf Darbo AG, företrätt av advokaterna K. Bauer och D. Gorny, Köln, Frankrikes regering, företrädd av R. Loosli-Surrans, chargé de mission, utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, Finlands regering, företrädd av T. Pynnä, och kommissionen, företrädd av C. Schmidt,

och efter att den 20 januari 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Oberlandesgericht Köln har genom beslut av den 2 december 1998, som inkom till domstolens kansli den 18 december samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt en fråga om tolkningen av artikel 2.1 a i i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om

tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT L 33, s. 1, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 130, nedan kallat direktivet).

2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV (förening mot illojal konkurrens, nedan kallad föreningen) och Adolf Darbo AG (nedan kallat Darbo) angående märkning och presentation av jordgubbssylt som detta företag marknadsför i Tyskland.

Gemenskapens lagstiftning

3 I artikel 2.1 i direktivet anges följande:

"Märkningen och dess närmare utformning får inte

a) vara sådan att den på ett avgörande sätt skulle kunna vilseleda köparen, i synnerhet

i) om vad som är utmärkande för livsmedlet, särskilt dess slag, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprung eller härkomst, framställnings- eller produktionsmetod,

ii) genom att tillskriva livsmedlet verkningar eller egenskaper som det inte har,

iii) genom att antyda att livsmedlet har speciella egenskaper, då i själva verket alla liknande livsmedel har sådana egenskaper,

..."

4 Artikel 3.1 i direktivet har följande lydelse:

"Om något annat inte följer av artikel 4—14, är endast följande uppgifter obligatoriska vid märkning av livsmedel:

1) Det namn under vilket varan säljs.

2) Ingrediensförteckning.

..."

5 I artikel 6.4 a i direktivet definieras ingrediens som "varje ämne, inklusive tillsatser, som använts i tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som finns kvar i den färdiga produkten, om än i annan form". I artikel 6.5 a preciseras följande:

"Ingrediensförteckningen skall omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten. Den skall föregås av en lämplig rubrik som innehåller ordet 'ingredienser'."

6 Artikel 15 i direktivet har följande lydelse:

"1. Medlemsstater får inte förbjuda handel med livsmedel som följer reglerna i detta direktiv genom att tillämpa nationella icke harmoniserade bestämmelser för märkning och presentation av vissa livsmedel eller av livsmedel i allmänhet.

2. Punkt 1 gäller inte nationella icke harmoniserade bestämmelser som motiveras av att man vill

— skydda människors hälsa,

— förebygga oredlighet, såvida inte sådana bestämmelser kan befaras hindra tillämpningen av de definitioner och regler som fastställts genom detta direktiv,

...”

Nationell lagstiftning

7 17 § i Lebensmittel- und Bedarfsgegenständegesetz (lag om livsmedel och konsumtionsvaror, nedan kallad LMBG) innehåller bestämmelser som syftar till att skydda konsumenter mot vilseledande. 17 § första stycket LMBG innehåller följande regler:

”det är förbjudet att

...

4. vid marknadsföring av livsmedel som innehåller tillsatser eller rester av tillåtna ämnen, i den mening som avses i 14 § [växtskyddsmedel, gödningsmedel och pesticider] och 15 § [djurfoder som innehåller ämnen med farmakologisk verkan]... använda uttryck eller andra uppgifter som antyder att livsmedlet är naturligt, helt naturligt (’naturrein’) eller fritt från rester eller föroreningar,

5. yrkesmässigt saluföra livsmedel med namn, uppgifter eller presentationer som kan vara vilseledande samt, allmänt eller i enskilda fall, använda vilseledande reklam eller andra uttalanden av samma slag. Följande handlingar anses särskilt vilseledande:

a) att påstå att livsmedel har verkningar som de inte har enligt vetenskapen eller som inte kan anses vetenskapligt bevisade,

b) att använda namn, uppgifter, presentationer, reklammeddelanden eller andra vilseledande uttalanden, vad avser livsmedels ursprung, kvantitet, vikt, tillverknings- eller förpackningsdatum, hållbarhetstid eller andra uppgifter som är avgörande vid bedömningen av livsmedlet,

..."

8 47 a § punkt 1 LMBG har följande lydelse:

"... produkter i denna lags mening, vilka lagligen tillverkas och saluförs i en annan medlemsstat i Europeiska gemenskapen... får införas och saluföras i

landet, även om de inte uppfyller kraven i Förbundsrepubliken Tysklands föreskrifter om livsmedel. Den första meningen gäller inte för produkter som

1. inte är förenliga med förbuden i §§ 8, 24 eller 30, eller

2. inte uppfyller kraven i andra föreskrifter som har antagits av hälsoskäl, om det inte genom offentliggörandet i Bundesanzeiger av ett förbundsministerbeslut med allmän giltighet har erkänts att produkterna får saluföras i Förbundsrepubliken Tyskland."

9 I Österrike anges i tredje upplagan av Österreichisches Lebensmittelbuch (den österrikiska livsmedelslagsamlingen) i kapitel B 5, med rubriken "Sylt och andra fruktprodukter", villkor för marknadsföring av "prima sylt" med beteckningen "naturrein", enligt följande:

"Prima sylt och lättsylt får, under förutsättning att produkterna framställs utan användning av livsmedelssyror och salter därav utan istället med användning av färsk eller fysikaliskt hållbar citronjuice (citronjuicekoncentrat) och utan stärkelsesirap, märkas med beteckningen 'naturrein'. Oavsett förpackningsstorlek får sådana produkter inte konserveras kemiskt."

Tvisten vid den nationella domstolen

10 Darbo tillverkar i Österrike, där bolaget har sitt säte, en jordgubbssylt som man marknadsför i nämnda medlemsstat och i Tyskland under varumärket "d'arbo naturrein" och beteckningen "Garten Erdbeer".

11 På etiketten anges bland annat följande:

"Familjen Darbo började framställa sylt redan år 1879. Än i dag framställs d'arbo-sylt enligt samma traditionella tyrolska recept. Sylten kokas och omrörs försiktigt. På detta sätt förstörs inte de viktiga vitaminerna och fruktens naturliga arom bevaras.

Jordgubbar

Prima sylt

Framställd av minst 50 g frukt per 100 g. Total sockerhalt 60 g per 100 g. Förvaras kallt efter öppnande. Ingredienser: jordgubbar, socker, koncentrerad citronjuice, pektin."

12 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att gelébildaren pektin som finns med i sylten består av "syror i utspädd koncentration, företrädesvis av inre delar av citrusfruktskal, fruktrester och finhackade sockerrör".

13 I begäran om förhandsavgörande anges vidare att enligt laboratorieanalyser som genomförts i Tyskland innehåller sylten också — som spår eller rester — följande ämnen: < 0,01 mg bly per kg, 0,008 mg kadmium per kg samt pesticider, närmare bestämt 0,016 mg procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg.

14 Föreningen har först vid Landgericht Köln, som ogillade dess talan, och sedan i överklagande till den hänskjutande domstolen, yrkat att Darbo skall åläggas att upphöra att använda beteckningen "naturrein" för d'arbo-sylt, med motiveringen att en sådan användning strider mot 17 § första stycket punkterna 4 och 5 LMBG, och detta av tre skäl. För det första utgör gelébildaren pektin en tillsats, i den mening som avses i punkt 4, som konsumenterna inte förväntar sig finna i en sylt som säljs med beteckningen "naturrein", för det andra är denna beteckning vilseledande för konsumenterna, eftersom luft och mark där frukterna odlas kan vara förorenade, för det tredje kan livsmedlet inte betecknas som "naturrein", eftersom det innehåller rester av bly, kadmium och pesticider.

15 Darbo har vid den hänskjutande domstolen hävdat att beteckningen "naturrein" inte är vilseledande, eftersom konsumenterna är medvetna om att mark och luft kan vara förorenade och därför vet om att giftiga ämnen kan förekomma i livsmedel samt att det är omöjligt att framställa sylt utan att använda gelébildare, varvid pektin är en välkänd sådan. Darbo menar vidare att man har rätt att

marknadsföra sin sylt i Tyskland, enligt 47 a § första stycket LMBG och artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 och 30 EG i ändrade lydelser), eftersom livsmedlet i fråga lagligen tillverkas och marknadsförs i Österrike under varumärket "d'arbo naturrein".

16 Oberlandesgericht Köln var osäker om vad artikel 2.1 a i i direktivet har för tillämpningsområde, varför den har vilandeförklarat målet och ställt följande tolkningsfråga till domstolen:

"Står det i strid med [artikel 2.1 a i] i märkningsdirektivet att sylt som framställs i en medlemsstat (Österrike) och där och i en annan medlemsstat (Förbundsrepubliken Tyskland) försäljs med beteckningen 'naturrein', när sylten innehåller gelébildaren pektin och < 0,01 mg bly per kg (AAS), 0,008 mg kadmium per kg (AAS) samt pesticider, närmare bestämt 0,016 mg procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg?"

Tolkningsfrågan

17 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida artikel 2.1 a i i direktivet utgör hinder för användning av beteckningen "naturrein" vad avser jordgubbssylt som innehåller gelébildaren pektin samt spår eller rester av bly, kadmium och pesticider i följande omfattning: 0,01 mg

bly per kg, 0,008 mg kadmium per kg, 0,016 mg procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg.

Darbos begäran att tolkningsfrågan skall omformuleras

18 Darbo har hävdat att den hänskjutande domstolens fråga är opreciserad och att den i stället borde ha frågat domstolen om huruvida 17 § första stycket punkt 4 LMBG utgör en åtgärd med motsvarande verkan, i den mening som avses i artikel 30 i fördraget, med motiveringen att nämnda bestämmelse i nationell lagstiftning gör det möjligt att i Tyskland förbjuda marknadsföring av ett livsmedel som lagligen marknadsförs i Österrike med beteckningen "naturrein".

19 Enligt fast rättspraxis ankommer det uteslutande på de nationella domstolarna, vid vilka tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen (se bland annat dom av den 16 juli 1998 i mål C-264/96, ICI, REG 1998, s. I-4695, punkt 15, och av den 21 januari 1999 i de förenade målen C-215/96 och C-216/96, Bagnasco m.fl., REG 1999, s. I-135, punkt 20). Darbos begäran att tolkningsfrågan skall omformuleras på det sätt som det självt föreslagit kan därför inte bifallas.

Prövning i sak

20 Såsom domstolen vid upprepade tillfällen har fastslagit beträffande liknande bestämmelser som dem i artikel 2.1 a i i direktivet, som syftar till att undvika

varje form av vilseledande av konsumenter och som förekommer i ett antal rättsakter inom sekundärrätten med allmän eller sektoriell räckvidd, ankommer det på den nationella domstolen att bedöma om en beteckning, ett märkesnamn eller en reklamuppgift eventuellt kan vara vilseledande, med hänsyn till de förväntningar som en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsument kan tänkas ha (se bland annat dom av den 28 januari 1999 i mål C-303/97, Sektkellerei Kessler, REG 1999, s. I-513, punkt 36).

21 Även om det är den hänskjutande domstolen som med beaktande av detta kriterium, och med beaktande av att d'arbo-sylten innehåller giftiga ämnen, skall avgöra huruvida beteckningen "naturrein" är sådan att den skulle kunna vilseleda köparen om vad som är utmärkande för detta livsmedel, anser sig domstolen förfoga över sådana upplysningar att den kan lämna följande kommentarer vad avser de olika ämnen som nämns i tolkningsfrågan.

22 Domstolen konstaterar, vad avser förekomsten av pektin, att det, helt i enlighet med artiklarna 3.1 andra punkten, 6.4 a och 6.5 a i direktivet, på etiketterna på burkar med d'arbo-sylt anges att sylten innehåller pektin. Domstolen har redan (se dom av den 26 oktober 1995 i mål C-51/94, kommissionen mot Tyskland, REG 1995, s. I-3599, punkt 34) förklarat att man kan utgå från att de konsumenter vars beslut att köpa en produkt avgörs av den ifrågavarande produktens sammansättning först läser den ingrediensförteckning som enligt artikel 6 i direktivet är en obligatorisk uppgift. Av detta följer att en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsument inte kan tänkas vilseledas av beteckningen "naturrein" på en etikett endast på grund av att livsmedlet i fråga innehåller pektin, vilket lagenligt anges i ingrediensförteckningen för livsmedlet i fråga (se i detta sammanhang dom av den 9 februari 1999 i mål C-383/97, van der Laan, REG 1999, s. I-731, punkt 37).

23 Det skall tilläggas, vilket generaladvokaten har anmärkt i punkt 29 i sitt förslag till avgörande, att pektin ingår bland de ämnen som får tillsättas prima sylt i

enlighet med artikel 5 i rådets direktiv av den 24 juli 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om sylt, gelé och marmelad samt kastanjemos (EGT L 205, s. 5; svensk specialutgåva, område 13, volym 10, s. 43), i dess lydelse enligt rådets direktiv 88/593/EEG av den 18 november 1988 (EGT L 318, s. 44; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 142), jämförd med bilagorna I A punkt 1 och III B till samma direktiv, samt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 61, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/72/EG av den 15 oktober 1998 om ändring av direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 295, s, 18), jämförd med bilagorna I och II till samma direktiv.

24 Vad för det andra avser förekomsten av rester av bly, kadmium och pesticider i d'arbo-sylt, konstaterar domstolen, vilket kommissionen har anmärkt i sitt yttrande, att dessa rester inte utgör ingredienser i livsmedel, i den mening som avses i artikel 6.4 a i direktivet och att de inte förekommer bland de obligatoriska uppgifter som måste anges enligt artikel 3.1 i direktivet.

25 Trots att direktivet inte innehåller någon bestämmelse om att förekomst av sådana ämnen skall anges på en syltförpackning, anser domstolen att det finns anledning att — med beaktande av att sådana ämnen förekommer i den omfattning som anges i tolkningsfrågan — pröva huruvida beteckningen "naturrein" på en etikett till en syltburk är sådan att den skulle kunna vilseleda en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsument om vad som är utmärkande för livsmedlet i fråga, i den mening som avses i artikel 2.1 a i i direktivet.

26 Enligt föreningen och den finska regeringen är beteckningen "naturrein" sådan att en konsument kan ges intrycket att d'arbo-sylt är en ren naturprodukt som är fri från orenheter och främmande ämnen. Förhållandet att ett livsmedel innehåller rester av bly, kadmium och pesticider, oavsett respektive halt, står i

strid med en sådan beteckning, varför beteckningen är sådan att den skulle kunna vilseleda en konsument om vad som är utmärkande för livsmedlet i fråga.

27 Domstolen anser inte att denna argumentation är övertygande. Det är ett välkänt faktum att bly och kadmium förekommer i naturliga miljöer, bland annat till följd av föroreningar i luft och vatten, vilket framgår av flera gemenskapsrättsliga lagtexter, vilka generaladvokaten har omnämnt i punkt 65 i sitt förslag till avgörande. När frukter odlas i en sådan miljö utsätts de för de förorenande ämnen som förekommer där.

28 Även om man skulle utgå ifrån att vissa konsumenter inte är medvetna om detta förhållande och därför kan vilseledas, anser domstolen att denna risk är minimal och följaktligen inte kan rättfärdiga att den fria rörligheten för varor begränsas (se i detta sammanhang, dom av den 13 december 1990 i mål C-238/89, Pall, REG 1990, s. I-4827, punkt 19, och av den 6 juli 1995 i mål C-470/93, Mars, REG 1995, s. I-1923, punkt 19, samt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland, punkt 34).

29 Samma slutsats gör sig gällande vad avser förekomsten av pesticider i d'arbo-sylt. Såsom generaladvokaten har anmärkt i punkt 70 i sitt förslag till avgörande utgör användning av pesticider, även bland privatpersoner, ett mycket vanligt sätt att bekämpa organismer som är skadliga för livsmedelsgrödor och andra jordbruksprodukter. Även i fall då jordgubbar odlas på ett så naturligt sätt som möjligt går det inte alltid att undvika att rester av pesticider kan förekomma.

30 Den sista fråga som domstolen har att pröva är huruvida det är oförenligt att använda beteckningen "naturrein" på etiketter på burkar med d'arbo-sylt, med

hänsyn till att det förekommer rester av bly, kadmium och pesticider i angiven omfattning i denna sylt. En sådan beteckning skulle nämligen kunna anses vara vilseledande för konsumenterna om livsmedlet i fråga innehåller en hög halt av rester av giftiga eller förorenande ämnen, även i fall då en sådan förekomst inte medför risker för konsumenternas hälsa.

31 Domstolen vill härvid anmärka att det framgår av studier som genomförts både på internationell nivå och på gemenskapsnivå, vilka kommissionen har ingivit till domstolen och vars riktighet inte har ifrågasatts av parterna i målet vid den nationella domstolen eller av de regeringar som har inkommit med yttranden, att de halter av bly och kadmium som har uppmätts vad avser d'arbo-sylt med mycket stor marginal understiger de högsta tillåtna halter enligt samtliga medlemsstaters lagstiftningar. Kommissionens generaldirektorat för industri har genomfört en jämförande studie av dessa lagstiftningar, av vilken det framgår att det i tysk lagstiftning för de flesta frukter anges att högsta tillåtna halt är 0,5 mg bly per kg, och 0,2 mg kadmium per kg. Enligt den hänskjutande domstolen innehåller d'arbo-sylt 0,01 mg bly per kg och 0,008 mg kadmium per kg, vilket är halter som är 50 respektive 25 gånger lägre än de högsta tillåtna halterna enligt tysk lagstiftning.

32 Vad gäller pesticider konstaterar domstolen, vilket kommissionen också har anmärkt, att de halter som anges i begäran om förhandsavgörande är mycket låga i förhållande till vad som är tillåtet enligt gällande gemenskapslagstiftning. Det framgår härvid av bilaga II till rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker (EGT L 350, s. 71; svensk specialutgåva, område 3, volym 35, s. 258), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/58/EEG av den 29 juni 1993 om ändring av bilaga 2 till direktiv 76/895/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och bilagan till direktiv 90/642/EEG (EGT L 211, s. 6; svensk specialutgåva, område 3, volym 52, s. 8), och kommissionens direktiv 98/82/EG av den 27 oktober 1998 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG (EGT L 290, s. 25), att högsta tillåtna halt av procymidon och vinclozolin i jordgubbar är 5 mg/kg. Enligt den nationella domstolen innehåller den nu aktuella sylten 0,016 mg

procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg, vilket är halter som är 312 respektive 1 000 gånger lägre än vad som är högsta tillåtna värden enligt nämnda lagstiftning.

33 Domstolen anser därför att användningen av beteckningen "naturrein" på etiketterna på burkar med d'arbo-sylt inte är sådan att den skulle kunna vilseleda köparen om vad som är utmärkande för detta livsmedel, trots att det förekommer spår eller rester av bly, kadmium och pesticider i sådan sylt.

34 Mot denna bakgrund blir svaret på tolkningsfrågan att artikel 2.1 a i i direktivet inte utgör hinder för användning av beteckningen "naturrein" vad avser jordgubbssylt som innehåller gelébildaren pektin samt spår eller rester av bly, kadmium och pesticider i följande omfattning: 0,01 mg bly per kg, 0,008 mg kadmium per kg, 0,016 mg procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg.

Rättegångskostnader

35 De kostnader som har förorsakats den österrikiska, den franska och den finländska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 2 december 1998 har ställts av Oberlandesgericht Köln — följande dom:

Artikel 2.1 a i i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel utgör inte hinder för användning av beteckningen "naturrein" vad avser jordgubbssylt som innehåller gelébildaren pektin samt spår eller rester av bly, kadmium och pesticider i följande omfattning: 0,01 mg bly per kg, 0,008 mg kadmium per kg, 0,016 mg procymidon per kg och 0,005 mg vinclozolin per kg.

Sevón Jann Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 april 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på första avdelningen